

برای عباس هشی

معلم بزرگ حسابداری ایران در گذشت

غلامحسین دوانی: خبر کوتاه بود. دکتر عباس هشی در پی یک دوره نقاحت و بستری در بیمارستان درگذشت. هشی در سال ۱۳۲۷ در اصفهان زاده شد. سال ۱۳۴۶ تحصیلات متوسطه را در زادگاهش به پایان رساند؛ سپس به تهران رفت و تحصیلات دانشگاهی را در دانشکده حسابداری و علوم مالی شرکت ملی نفت ایران در رشته حسابداری ادامه داد.

صفحه ۴

سرمقاله

یقهدراندن رئیس محیط زیست

سیدمصطفی هاشمی طبا

ریاست محترم سازمان محیط زیست درباره نگاه برنامه هفتم توسعه به محیط زیست فرموده‌اند که در لایحه مذکور، به محیط زیست توجه لازم نشده و امیدواریم در مجلس این نگاه بهتر شود و موارد دیگری درخصوص محیط زیست ایران در لایحه گنجانده شود.

اینکه یک عضو هیئت محترم وزیران در جریان تصویب لایحه توسعه ایران نخواهد یا نتواند در مهم‌ترین مسئله‌ای که ایران و جمهوری اسلامی را تهدید می‌کند، تأثیر بگذارد و موارد مدنظر را در لایحه توسعه بگنجاند، بسیار شایان توجه است. از طرفی نشان می‌دهد که اعضای دولت در تصویب لایحه توسعه ایران نتوانسته‌اند اصلی‌ترین عامل توسعه یا به عبارت دیگر اصلی‌ترین عامل نابودی کشور را مدنظر قرار دهند. معلوم می‌شود مسافرت‌های استانی نتوانسته بر مشکلات زیستی کشور آگاهی بخش باشد و به‌صورت لازم – و نه کافی – دقت برای دیدن شرایط فعلی کشور که در آینده وخیم‌تر خواهد شد وجود نداشته است و دوستان مسئول نیز ظاهراً خود را مکلف به اداره نهاد مربوطه می‌دانند و اصل را بر تداوم اداره نهاد می‌دانند و نه توجه به علت غایی وجود نهادشان. اگر چنین نبود رئیس محیط زیست در توجه‌دادن به اعضای دولت آنچنان انگیزه‌ای داشت که یقه خود را به خاطر آن در جلسه دولت بدراند یا در صورت عدم توجه به آن دیگر یا به سازمان محیط زبست نگذارد.

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی بر این امر که برنامه توسعه باید مسئله‌محور باشد چندین بار تأکید کرده‌اند و سرپرست سازمان برنامه و بودجه و معاون اول ریاست‌جمهوری هم بر این امر تأکید کرده‌اند که برنامه هفتم توسعه مسئله‌محور است، اما در عمل می‌بینیم که برنامه هفتم فصل‌محور و بخش‌محور است؛ یعنی اول بخش‌های مختلف فعالیت در کشور را حسب مرسوم احصا کرده‌اند و سپس احکامی برای آنها آورده‌اند و به‌هیچ‌وجه معلوم نیست که کدام امر مسئله اصلی کشور است و فشار اجرائی، مدیریتی و سرمایه‌های باید به کدام بخش بازگردد و اصولاً اولویت در کشور در کدام مسئله است؟ البته این امر در دولت و مجلس فعلی به‌عنوان پدیده نوظهور خودنمایی نمی‌کند. تقریباً در همه دولت‌ها مسئله محیط زیست کشور، یعنی محیط زندگی کشور قابل عنایت نبوده و حتی گاه از آن به‌عنوان حمایت از مارمولک، پورباغ و لک‌لک اسم برده می‌شد و مایه مزاح و سرگرمی قرار می‌گرفت و رئیس محیط زیست در دولت جایگاهی برای نه‌تنها یقهدراندن نداشت، بلکه گاه کلامی بر زبان نمی‌آورد. البته وزرایی هم مثل آموزش‌وپرورش بودند که هرگز از موضوع تعلیم و تربیت سخن نمی‌گفتند، اما حداقل برای حقوق و مزایای معلمان چانه‌زنی می‌کردند.

نمی‌دانم آیا این امر نقضی فرهنگی است یا مشکلی است اجرائی و در این اندیشه بودم که چرا آینده کشور که با روند فعلی به تخریب و فروپاشی می‌انجامد، مورد توجه دولتمردان قرار نمی‌گیرد. در گذر از اندیشه شاهدی از غیب رسید و آن مقاله آقای سعید لیلزار در روزنامه «شرق» دوشنبه ۲۲ خرداد که تقریباً دو صفحه از روزنامه را با عنوان «مسئله تحریم نیست» اشغال کرده بود. مقاله‌ای تحقیقی درخصوص اقتصاد ایران در مقایسه با دیگر کشورها و علل آنچه ایشان «بدترین اقتصاد جهان در ۲۱ سال گذشته» خوانده است. مقاله‌ای مستند و روشنگر درخصوص اقتصاد ایران و البته در یک محیط سترون غرق در اعداد و ارقام که صداقت‌به باید مورد عنایت همه سیاستمداران، اقتصاددانان و مسئولان کشور قرار گیرد. در اینجا سؤال از ایشان آن است که بر فرض در جدول ارائه‌شده و رتبه‌بندی‌های ذکرشده در متن مقاله، رتبه ایران در رده‌های نخستین بود، آیا می‌توانستیم بگوییم که اقتصاد ایران و زندگی مردم و آینده کشور در شرایط مطلوبی است؟

آیا بر فرض آنکه اقتصاد ما از نظر اعداد و ارقام شرایط مطلوبی داشت، می‌توانستیم در حالی که ابزارهای اقتصادی ما در حال ویرانی و نابودی و استهلاک بی‌وقفه است، به آن اقتصاد مطلوب اطلاق کنیم. به چه دلیل هم دولتیان و حکمرانان و هم اقتصاددانان اعم از چپ و راست مثل آقایان نیلی، درخشان، غنی‌زاده، راغفر و مومنی چشم بر تخریب زیربنایهای اقتصاد ایران بسته‌اند و فقط با عدد و رقم و رقم و رقم هم سیاستمداران می‌روند؟ مگر یک انسان عاقل می‌تواند شاهد تخریب خانه خود باشد و سکوت کند و ذهن‌ها را به جای دیگری معطوف دارد؟ با نگاه دولت به برنامه هفتم توسعه و نگاه اقتصاددانان بر اقتصاد ایران و تصویری که برای مردم ایجاد می‌شود، برنامه هفتم در سکوت آقایان، برنامه تداوم تخریب اقتصاد ایران و البته خود ایران و نظام جمهوری اسلامی است. وقتی فونداسیون یک ساختمان خراب و پوسیده باشد، بالمال ساختمان فرو می‌ریزد. وقتی زیربنایهای اقتصاد ایران در حال تخریب باشد، در آینده جز ویرانی از آن باقی نمی‌ماند و در این تقصیر همه شریک‌اند و فقط حکمرانی مقصر نیست، جز صدای ضعیف تنی چند از دل‌سوختگان که مانند مرحوم کردوانی به پایان می‌رسند، صدایی برنمی‌خیزد.

ادامه در صفحه ۱۱

روزنامه شرق

پنجشنبه ۲۵ خرداد ۱۴۰۲ • ۲۶ ذی‌القعده ۱۴۴۴ • ۱۵ ژوئن ۲۰۲۳ • سال بیستم • شماره ۴۵۷۷ • ۱۲ صفحه • ۱۵۰۰ تومان

در «شرق» امروز می‌خوانید: بحران‌های مقرراتی گریبان‌گیر حسابداری، حساس‌کردن افکار عمومی چاره‌گشای محیط زیست است و **یادداشت‌هایی از** مهدی زارع، هانی رستگاران، مهدی افشار، عبدالله مصطفایی

شورای ائتلاف نیروهای انقلاب امروز دور هم جمع می‌شوند؛ آیا لاریجانی، قالیباف و حداد برای غلبه بر خوانش رادیکال از اصولگرایی به اجماع می‌رسند؟

واهمه «راست» از «راست»

گزارش تیتربیک را در صفحه ۲ بخوانید

«شرق» از واژه‌سازی در اردوگاه دیپلماسی آمریکا برای پیشبرد مذاکرات و عبور از بوروکراسی واشنگتنی گزارش می‌دهد

بازی بایدن باکنگره

عبدالرحمن فتح‌اللهی: گویا سربالار تکذیب مقامات کاخ سفید برای توافق با ایران و در مقابل، اصراررسانه‌ها بر بیگیری دولت بایدن برای توافق همچنان ادامه دارد. در قسمت تازه این سریال، از یک سو سخنگوی وزارت امور خارجه ایالات متحده برخی گزارش‌های منتشرشده برای انجام توافق موقت را کذب دانست و در سویی روزنامه اسرائیلی، هآرتص که به طور مکرر طی هفته‌های اخیر گزارشاتی بی‌رومان تحرکات دولت بایدن برای توافق با ایران منتشر کرده بود، در جدیدترین مطلب خود از برنامه واشنگتن برای رسیدن به «تفاهم» به جای «توافق» با تهران با هدف دوزدن کنگره آمریکا خیر داد. به باور هآرتص، این انکار و تکذیب‌های مقامات دولت بایدن به عنوان بخشی از تلاش حساب‌شده دولت بایدن برای اجتناب از اعلام «توافق» با ایران و در عوض، بیگیری «تفاهمات» محدودتر تلقی می‌شود.

این گزارش را در صفحه ۲ بخوانید

خبر

رهبر انقلاب اسلامی در دیدار دبیرکل جهاد اسلامی فلسطین:

رژیم صهیونیستی اکنون در موضع انفعال قرار دارد

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی عصر امروز (چهارشنبه) در دیدار آقای «یزاد النّخاله» دبیرکل جنبش جهاد اسلامی فلسطین و هیئت همراه، ضمن تبریک پیروزی جهاد اسلامی در نبرد اخیر غزه، شرایط امروز رژیم صهیونیستی را در مقایسه با ۷۰ سال قبل بسیار متفاوت دانستند و تأکید کردند: دشمن صهیونیستی امروز در موضع انفعال و عکس‌العمل است و این شرایط نشان می‌دهد گروه‌های مقاومت و جهاد اسلامی فلسطین مسیر را به‌درستی شناخته‌اند و با تدبیر در این مسیر پیش می‌روند. رهبر انقلاب اسلامی با تأکید بر اینکه در اهداف و کارهای بزرگ تاریمانی که خطر به جان خریده نشود، دستیابی به اهداف امکان‌پذیر نخواهد بود، گفتند: امروز به لطف

یادداشت

حیات فرهنگی لاله‌زار

ترانه یلدا

معمار و شهرساز

زمانی که در دهه گذشته، شهرداری منطقه ۱۲ تهران طبق برنامه‌ای تحت عنوان «ارتقای کیفی مرکز تاریخی تهران» و سازمان زیاسازی شهر تهران در روندی حساب‌شده و منظم، به سنگ‌فرش‌کردن و جداره‌سازی خیابان‌های مرکزی شهر پرداختند، هدف‌شان احیای تهران تاریخی و آماده‌کردن آن برای تفریح و گردشگری تمام شهروندان تهرانی بود. و ما تهرانی‌ها نیز خیال می‌کردیم این روند همچنان ادامه یابد یا دست‌کم از طرف شهرداری همچنان تشویق و ترویج شود. این کار در تهران داشت

با تأخیر نسبت به کلان‌شهرهای دیگر کشور و جهان –که تکلیف شهرسازی‌شان مشخص‌تر بود– اتفاق می‌افتاد؛ اما ظاهراً قرار بود ادامه یابد. آن زمان خیابان‌های سعدی و فردوسی، ناصرخسرو

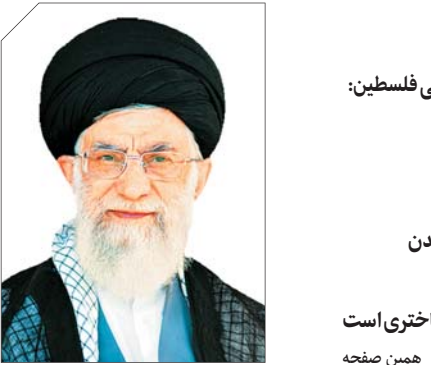
رهبر انقلاب اسلامی در دیدار دبیرکل جهاد اسلامی فلسطین:

رژیم صهیونیستی اکنون در موضع انفعال قرار دارد

♦ سران رژیم صهیونیستی حق دارند نگران ندیدن ۸۰ سالگی باشند

♦ کلید اصلی مبارزه، اقتدارروزافزون در کرانه باختری است

همین صفحه

نگاهی به مشکلات و معضلات آبی پایتخت که این روزها خودی نشان می‌دهد

یک تهران بزرگ یک حوض کوچک آب

تقابل دلالان برای عرضه خودرو در بورس کالا ادامه دارد

سردرگمی قیمت خودروهای مونتاژی

בלاتکلیفی ادامه‌دار تلویزیون

سانسور به بازی تیم ملی رسید

نگاهی علم‌ورزانه به لشکرکشی خشایارشا به یونان

کتابت و پیروزی

یادداشت

رؤیایپردازی از بخش کشاورزی

عبدالحسین طوطیایی

پژوهشگر کشاورزی

در دو، سه دهه گذشته و در مقاطعی که قرار است مدیریت جدیدی در بخش کشاورزی بر سر کار بیاید اغراق‌های شگفت‌انگیزی از توان بالقوه تولید این بخش و از تریبون‌های مرتبط ارائه می‌شود. اغراق‌هایی که هم نشان از نگاه ذهنی این تریبون‌ها به این حوزه‌ها را داشته و هم با آدرس‌های اشتباهی چه‌بسا به سردرگمی بیشتر بالاسری‌ها می‌افزاید. این بزرگ‌نمایی‌ها اتفاقاً هم‌زمان با شتاب در تخریب و کاهش منابع تولید به‌خصوص آب و خاک در کشور صورت می‌گیرد.

به‌تازگی آقای میرمراد زهی عضو کمیسیون کشاورزی مجلس نیز همسو با چند تریبون دیگر اظهار داشته‌اند که ظرفیت‌های بخش کشاورزی کشور توان تولید غذا برای ۱۵۰ میلیون نفر را دارد. ایشان برای این منظور به افزایش راندمان آبیاری از ۲۴ به ۸۴ درصد توصیه داشتند. البته در مقایسه با مواضع وزیر جهاد کشاورزی دولت نهم که این ظرفیت را برای ۳۰۰ میلیون نفر اعلام کرده بود، باید قیدراند این تعدیل هم باشیم.

این نوع نظرات غیرکارشناسی و از جانب تریبون‌های رسمی موجب سلب اعتماد نسبت به دستگاه‌هایی می‌شود که با هزینه از اعتبارات عمومی و منابع ملی در تلاش اثبات آرزوهای شیرین خود هستند. آرزوهایی که اصرار دارند که در بازه زمانی مدیریت خود به انجام هم برسد. در چنین نگاهی به سادگی به افزایش راندمان به ۸۴ درصد به‌گونه‌ای اشاره می‌شود که گویی عرصه‌های متنوع کشاورزی کشور را در مقیاس یک گلخانه کوچک می‌بیند. در حال حاضر جدای از نیاز فضای سبز، تالاب‌ها و بخش صنعت، سرانه مصرف مستقیم و غیرمستقیم آب در کشور حدود هزارو ۶۰۰ مترمکعب در سال برآورد شده است که برای جمعیت حدود ۹۰ میلیونی کنونی و برای دستیابی به خودکفایی با راندمان آبیاری موجود، مستلزم وجود ۱۴۴ میلیارد مترمکعب آب قابل دسترس است. درحالی‌که در خوش‌بینانه‌ترین برآورد حداکثر ۱۱۰ میلیارد مترمکعب آب برای تمامی مصارف وجود دارد؛ بنابراین برای تأمین امنیت غذایی حال حاضر ناگزیر به ۴۰ تا ۴۵ درصد واردات کالاهای اساسی نیاز است. اگر حتی فرضیه ناممکن ایشان را در افزایش راندمان آبیاری به دو برابر هم بنپذیریم برای جمعیت ۱۵۰ میلیونی به ۱۵۰ میلیارد مترمکعب منابع آب پایدار نیاز داریم که ۱۰۵ برابر تمامی در قابل دسترس سالانه کشور است. چنین آرزوهایی در شرایطی بر زبان بعضی از صاحبان کرسی جاری می‌شود که در چهار دهه گذشته تعداد جاه‌های کشور ۱۶ برابر و به حدود ۸۰۰ هزار حلقه رسیده است. سالانه ۵۰ میلیارد مترمکعب از سفره‌های در حال خشک‌شدن زیرزمینی برداشت می‌کنیم. تراز منفی ذخایر آب زیرزمینی در حال حاضر حدود ۳۰۰ میلیارد مترمکعب است که آب از کیسه آینه‌دگان ستانده و آنها را به شمار ۱۵۰ میلیون نفر بر این سفره بی‌آب فرامی‌خوانیم.

ادامه در صفحه ۱۱

ادامه در صفحه ۱۱